

Mawlana Shaykh Muhammad Adil ar-Rabbani

MEŞAYİHLERİN PAHA BİÇİLMEZ DEĞERİNİ BİLİN

Es-selamu aleykum ve RahmetuLlahi ve Berekatuhu.

Euẓu bi-Llahi mine ş-şeytani r-racim. Bismillāhi r-Rahmāni r-Rahīm.

Ve s-salatu ve s-selamu ‘ala Rasulina Muhammed’in Seyyidi l-evveline vel ahirin.

Meded yā ResūlaLlāh, meded yā Sādāti ‘Ashābi ResūliLlāh, meded yā Meşāyihinā,

Destur Mevlāna Şeyh Abdullāh el-Fa’iz ed-Dağistāni, Şeyh Muhammed Nazım el-Hakkani. Meded. Tarikatuna es-Sohbe vel hayru fil Cemiyeh.

Elhamdülillah, bu toplantı çok kıymetli, çok değerli. Peygamber Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem buyuruyor ki Allah Azze ve Celle buyuruyor, Allāh ﷻ meleklerle, bunun için, O’nun ﷻ sevgisi için, nasihat dinlemek için, toplanan insanların ayaklarının altına kanatlarını koymalarını emrediyor inşaAllah. Bu, insanlar için en önemli şeydir. Aynı zamanda en değerli şeydir. İnşaAllah, nasihat eden ve Peygamber Efendimiz’in sallallahu aleyhi ve sellem yolunu gösteren iyi insanlar bulmak. Ve bunun kıymetini bilenler çok nadirdir, şu anda bu dünyada çok azdır. Bu dünyadaki çoğu insan maddi şeylerin peşinde koşuyor. Ve maddi şeyler, nefislerini mutlu etmek için onların arzularını dinliyor. Ve bu neredeyse herkes için en önemli şeydir. Allāh ﷻ rızası için toplanan insanlar çok nadirdir. Onun için, Allah Azze ve Celle onları övdü ve onlara en değerli şeyi verdi.

Eskiden, elbette, bu zamandan daha iyiydi. Bu zamanda, insanların hiçbir şey düşünmesini veya maneviyatı düşünmesini engelleyen birçok şey var. Bir makine var, televizyon var, internet var, telefon var ve bunlar insanları sadece nefislerinin peşinden koşturuyor; “Nefsimizi nasıl tatmin ederiz” Ve onlar da kendilerini mutlu etmenin peşinde koşuyorlar. Bu, bu zamanın insanları için en önemli şey. Eskiden insanların bu maddi şeylere olan ihtiyacı daha azdı. Bu yüzden çoğu ibadetlerine veya yapacakları hayırlı şeylere bakıyordu. Ama aynı zamanda, o zamanlar bile - Allah ﷻ insanları aynı yarattığı için- bir menfaat, maddi bir menfaat elde edecekleri bir fırsat bulduklarında, bunu da gözetirlerdi. Eskiden büyük âlimler, büyük evliyalar da vardı. Sohbet veriyor, insanlara nasihat ediyorlardı. Ve bu insanlardan bazıları anlıyor, bazıları ise anlamıyordu.

Özellikle Hindistan’da bizim tarikatımızdan ve diğer tarikatlardan; özellikle Çistiyye tarikatından birçok büyük evliya var. Elhamdülillah, bu insanlar Hindistan’da İslam’ı yaydılar. Milyonlarca insan İslam’a geldi, savaş olmadan. Yeni Delhi’de Şeyh Nizamuddin adında bir evliya vardı. Ünlüydü. Binlerce, yüz bin müridi vardı. Ünlüydü ve çok cömertti. Bir keresinde fakir bir adam onun cömertliğini duydu. Bir şey almak için ona gitti. Şeyh Nizamuddin Evliyası gerçekten cömertti. Ve bu adam ondan sadaka olarak bir şey istediğinde, sağa sola baktı ama hiçbir şey bulamadı. Çünkü evliyalar hiçbir şey bırakmazlar. Hemen dağıtırlar. Bu yüzden bir şey bulmak zor. Bazen hiçbir şey

Mawlana Shaykh Muhammad Adil ar-Rabbani

bulamıyorlar. Sadece eski ayakkabılarını buldu. Ne yapacak? Çünkü kendisinden bir şey isteyen eli boş gönderemezdi. “Al bunu. Eski ayakkabılarım. Özür dilerim,” dedi. Bu fakir adam baktı ve aldı; ne yapsın. Fakat hayal kırıklığına uğradı, bundan memnun olmadı. Aldı ve o gece orada uyumak için bu civarda veya biraz uzakta bir hana gitti. Ve o zamanlar, Şeyh Nizameddin Evliya’nın bir müridi de vardı. O da bir âlim, büyük bir evliya ve büyük bir tüccardı. Bir yerden geliyordu. Ticaret yapıyor ve Delhi’ye odun getiriyordu. Öyleyse Delhi’ye gelmeden önce orada bir gece kalmalıydı. Aynı handa kaldı. Buraya girince, “Ah, Şeyhimin kokusunu alıyorum” dedi. Bu kokunun nereden geldiğini bulmak için etrafına bakındı. Kokunun peşinden gitti, ta ki kokunun geldiği bir oda bulana kadar. Kapıyı çaldı. Fakir adam kapıyı açtı. Bu Şeyh’in adı Emir Hüsrev’di. Birbirlerine selam verdiler: Selamünaleyküm ve aleyküm selam. “Bu koku nereden geliyor? Şeyhimin kokusunu alıyorum” dedi. “Evet, yanına gittim. Bana hiçbir şey vermedi; sadece eski ayakkabılarını verdi.” Emir Hüsrev, “Bütün altınlarımı sana vereceğim, sadece bunu ver” dedi. Fakir adam, “Şaka mı yapıyorsun?” dedi. “Hayır, şaka yapmıyorum. Daha fazla param olsaydı, sana verirdim.” Fakir adam, “Neden bu [ayakkabılar] için bütün bunları veriyorsun?” diye sordu. Emir Hüsrev, “Bu ayakkabıların değerini bilseydin, paran olsaydı, bana bunun iki katını verirdin” dedi.

İşte değeri bilenle bilmeyen arasındaki fark budur. Öyleyse, inşaAllah, Allah’ın ﷻ bize gösterdiği ve bizi meşayihlerin yoluna, Peygamber Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem’in yoluna koyduğu için sevinmeliyiz. Bu paha biçilemez. Çünkü bu çok kısa bir süre için değil, sonsuza dek sürecektir, inşaAllah. İnşaAllah, Allah ﷻ bizi kıymet bilenlerden kılsın, inşaAllah. Allah ﷻ sizlerden razı olsun.

Ve-min Allahi t-tevfık. El-Fatiha.

Mevlana Şeyh Muhammad Adil er-Rabbani
22 Ekim 2025/ 01 Cemâziyelevvel 1447
Dergahi Mallin Ahogado, Patagonya, Arjantin